

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Karlem Ulíkem ve věci

žalobkyně: **N. T.**
narozená X, státní příslušnice X
bytem X
zastoupená Mgr. Štěpánem Svátkem, advokátem
sídlem Na Pankráci 1618/30, Praha

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 6. 2024, č. j. MV-78046-4/SO-2024,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Shrnutí správního řízení

1. Žalobkyni byla vydána zaměstnanecká karta s platností od X do X za účelem zaměstnání u společnosti Pegas Impex Invest s.r.o. na pozici *pomocný dělník ve výrobě* s místem výkonu práce X.
2. Z protokolu o kontrole Oblastního inspektorátu práce pro Středočeský kraj vyplývá, že dne 16. 6. 2022 byla provedena kontrola u společnosti Pegas Impex Invest s.r.o. na pracovišti KOMPEK, kombinát pekařské a cukrářské výroby, spol. s r.o., na adrese X. Na tomto pracovišti byla zjištěna mj. žalobkyně při výkonu závislé práce. Ta tam byla podle protokolu vyslána společností Pegas Impex Invest s.r.o. Tato společnost předložila pracovní smlouvu uzavřenou jí a žalobkyní dne 16. 11. 2020 s místem výkonu práce X na pozici *obsluha stroje na výrobu potravin*. Dle kontrolního zjištění Pegas Impex Invest s.r.o. umožnila žalobkyni minimálně v den kontroly výkon práce v rozporu s vydanou zaměstnaneckou kartou. Jednalo se o nelegální práci ve smyslu § 5 písm. e) bodu 2 zákona č. 435/2004 Sb., o zaměstnanosti (dále „zákon o zaměstnanosti“).
3. Z obsahu správního spisu vyplývá, že z tohoto důvodu bylo s žalobkyní vedeno řízení o zrušení zaměstnanecké karty. Žalobkyně v tomto řízení při výsledku dne 27. 11. 2023 uvedla, že pod Pegas Impex Invest s.r.o. pracovala v L.. Když jim ale agentura řekla, že je potřeba výpomoc v pekárně, tak je poslali tam na pár hodin. Když žalobkyni agentura řekne, že je potřeba pomoc na pár hodin jinde, tak tam prostě jde. Všechno má na starosti agentura. Když ji potřebovali na pracovišti X, tak ji tam poslali na výpomoc.
4. Z vyrozumění Ministerstva vnitra (dále „Ministerstvo“) o zastavení řízení ze dne 2. 2. 2024 vyplývá, že řízení o zrušení zaměstnanecké karty bylo zastaveno podle § 66 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále „správní řád“).
5. Dne 1. 11. 2023 podala žalobkyně u Ministerstva žádost o prodloužení doby platnosti zaměstnanecké karty.
6. Rozhodnutím ze dne 22. 4. 2024, č. j. OAM-77465-26/ZM-2023 (dále „prvostupňové rozhodnutí“), Ministerstvo žádost žalobkyně zamítlo podle § 44a odst. 11 ve spojení s § 46 odst. 6 písm. e) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále „zákon o pobytu cizinců“), neboť žalobkyně vykonávala nelegální práci. Za tu Ministerstvo považovalo výše zmíněný výkon práce dne 16. 6. 2022 na pozici *obsluha stroje na výrobu potravin* s místem výkonu práce X, neboť k této práci jí vydaná zaměstnanecká karta podle Ministerstva neopravňovala.
7. Žalovaná shora uvedeným rozhodnutím ze dne 13. 6. 2024 (dále „napadené rozhodnutí“) zamítla odvolání žalobkyně a potvrdila prvostupňové rozhodnutí. Žalovaná konstatovala, že žalobkyně vykonávala minimálně dne 16. 6. 2022 pracovní činnost v rozporu s vydanou zaměstnaneckou kartou. Žalobkyně nedisponovala zaměstnaneckou kartou, která by jí opravňovala k práci v daném místě a na dané pracovní pozici. Žalovaná připomněla, že výkon nelegální práce byl novelou cizineckého zákona vyčleněn jako samostatný důvod pro zamítnutí žádosti.

Shrnutí žaloby

8. Žalobkyně podala proti napadenému rozhodnutí žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“).
9. V ní zdůrazňuje, že vždy pracovala na pracovní pozici, na kterou jí byla vydána zaměstnanecká karta, tedy na pozici *pomocný dělník ve výrobě* s místem výkonu práce X, u zaměstnavatele *Pexas Impex Invest s.r.o.* (a později u zaměstnavatele *Naše škola s.r.o.*). Žalobkyně sama nikdy nevystupovala tak, že by aktivně vykonávala nelegální práci ve smyslu § 5 písm. e) bodu 2 zákona o zaměstnanosti. Žalovaný v této souvislosti hodnotil důkazy tendenčně v neprospěch žalobkyně. Výkon nelegální práce by měl spočívat přímo v osobním úmyslném jednání cizince, což není tento případ. I pokud se snad žalobkyně dopustila výkonu nelegální práce, nedosáhlo její jednání takové intenzity, aby mohla být její žádost zamítnuta podle § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců.
10. Protokol inspektorátu práce o provedené kontrole byl již použit v řízení o zrušení zaměstnanecké karty. Toto řízení bylo na podkladě provedení dokazování zastaveno. Lze tedy uzavřít, že se žalobkyně výkonu nelegální práce nedopustila, resp. že po valnou většinu doby vykonávala závislou práci v souladu s vydanou zaměstnaneckou kartou. Podle § 53 odst. 3 správního řádu byly závěry z řízení o zrušení zaměstnanecké karty závazné pro nyní posuzované řízení.
11. Navíc zmíněný protokol nebyl v nyní posuzovaném řízení bez dalšího procesně použitelný, neboť se jednalo o odlišný typ správního řízení. Správní orgány nemohly bez dalšího tento protokol připojit a použít v tomto řízení jako důkaz a žalobkyni přitom nevyslechnout. Tvzení žalované, že řízení o zrušení zaměstnanecké karty nebyla ukončeno věcným rozhodnutím, označuje žalobkyně za nepřezkoumatelné a namítá, že z odůvodnění rozhodnutí o zastavení řízení o zrušení zaměstnanecké karty k tomuto závěru nelze dojít.

Vyjádření žalované

12. Žalovaná odkázala na napadené rozhodnutí a jeho odůvodnění. Zdůrazňuje, že z rozhodnutí o zastavení řízení o zrušení zaměstnanecké karty nevyplývá, že by se žalobkyně výkonu nelegální práce nedopustila. Řízení bylo zastaveno proto, že zaměstnanecká karta zanikla uplynutím doby její platnosti. Žalovaná navrhl, aby soud žalobu zamítl.

Posouzení věci soudem

13. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou po vyčerpání řádných opravných prostředků a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Při přezkumu napadeného rozhodnutí soud vycházel v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu v době rozhodování žalované, přičemž napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. vázán.
14. Podle § 44 odst. 11 zákona o pobytu cizinců **Ministerstvo platnost zaměstnanecké karty neprodlouží**, nesplňuje-li cizinec podmínky uvedené v § 42g odst. 2 písm. a), b) a c), § 42g odst. 3 větě první nebo v § 42g odst. 4 anebo **je-li důvod pro zahájení řízení o zrušení platnosti zaměstnanecké karty (§ 46e)**, a dále, jestliže Úřad práce České republiky - krajská pobočka nebo pobočka pro hlavní město Prahu vydal závazné stanovisko, že další zaměstnávání cizince nelze vzhledem k situaci na trhu práce povolit. Ustanovení § 42g odst. 3 věta druhá

a § 46 odst. 6 písm. d), jde-li o důvody uvedené v § 178f odst. 1 písm. a) a c) až f), a dále **§ 46 odst. 6 písm. e) a f) se použije obdobně**. Jestliže bylo v průběhu řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty učiněno oznámení podle § 42g odst. 7, 8 nebo 10, má se za to, že cizinec žádá o prodloužení platnosti zaměstnanecké karty z důvodu zaměstnávání na poslední oznámenou pracovní pozici (*zdůraznění doplněno soudem*).

15. Podle § 46e odst. 1 zákona o pobytu cizinců Ministerstvo zruší platnost zaměstnanecké karty z důvodů uvedených v § 37, z důvodu uvedeného v § 46 odst. 6 písm. b), d) nebo e) a dále, jestliže cizinci nebyla uznána odborná kvalifikace příslušným uznávacím orgánem.
16. Podle § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců Ministerstvo zaměstnaneckou kartu nevydává, pokud cizinec vykonával nelegální práci.
17. Žalobní námitky nejsou důvodné.
18. Z obsahu správního spisu, konkrétně protokolu o výsledku žalobkyně z 27. 11. 2023 a z protokolu o kontrole Oblastního inspektorátu práce pro Středočeský kraj, bez jakýchkoli pochyb vyplývá, že žalobkyně dne 16. 6. 2022 vykonávala práci na jiném místě a na jiné pozici, než jí umožňovala její zaměstnanecká karta. Z výsledku žalobkyně dokonce plyne, že tato situace patrně nenastala pouze 16. 6. 2022, ale že byla takto vyslaná na jiné pracoviště, lišící se od místa výkonu práce uvedeného v její zaměstnanecké kartě, i v jiných dnech. Šlo tak o práci vykonávanou žalobkyní v rozporu se zaměstnaneckou kartou ve smyslu § 5 písm. e) bodu 2 zákona o zaměstnanosti, potažmo tedy práci vykonávanou nelegálně (srov. např. rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 31. 1. 2024, č. j. 18 A 86/2022-51, odst. 18–19).
19. K námitce nedostatečné intenzity jednání žalobkyně soud odkazuje na rozsudek NSS ze dne 23. 2. 2024, č. j. 5 Azs 196/2023-39: *„Pokud jde o tvrzení, že správní orgány neposuzovaly intenzitu jeho jednání (zda jeho jednání dosáhlo takové intenzity, aby se jednalo o výkon nelegální práce), k tomu Nejvyšší správní soud dodává, že výkon nelegální práce je samostatným důvodem pro neprodloužení platnosti zaměstnanecké karty [§ 44a odst. 11 ve spojení s § 46e odst. 1 a § 46 odst. 6 písm. e) zákona o pobytu cizinců]. Při zjištění výkonu nelegální práce zákon nedává prostor hodnotit intenzitu tohoto jednání, jako to činí např. v situaci, kdy výkon nelegální práce představuje tzv. jinou závažnou překážku pobytu cizince na území ve smyslu § 56 odst. 1 písm. j) zákona o pobytu cizinců (k tomu srov. např. rozsudek NSS ze dne 3. 7. 2018, č. j. 6 Azs 178/2018–24; nebo ze dne 16. 5. 2018, č. j. 10 Azs 197/2017–53)“* (odst. 35). Stejně tak zákon správním orgánům neukládá, aby se podrobně zabývaly související otázkou zavinění cizince ve vztahu k výkonu nelegální práce (zda šlo ze strany cizince o úmysl či nedbalost). Žalobkyně si přinejmenším měla být vědoma toho, jaké místo výkonu práce má uvedeno v jí vydané zaměstnanecké kartě, a že tedy přinejmenším onoho 16. 6. 2022 pracuje v zcela jiném městě. Pro úplnost lze podotknout, že z protokolu inspektorátu práce vyplývá, že žalobkyně dokonce uzavřela pracovní smlouvu s jiným místem výkonu práce nežli povoleným vydanou zaměstnaneckou kartou.
20. Soud neshledává nic nezákonného na použití protokolů z jiných správních řízení jakožto důkazů v nyní posuzovaném správním řízení. Ty byly součástí předmětného správního spisu, nedostaly se do sféry správního orgánu nezákonným způsobem a žalobkyně se k nim mohla vyjádřit a případně v nich obsažené údaje zpochybnit (srov. např. rozsudky NSS ze dne 3. 6. 2021, č. j. 4 Azs 6/2021-38, odst. 15, či ze dne 18. 4. 2023, č. j. 4 Ads 25/2023-26,

odst. 26). Správní orgány nebyly povinny v řízení o žádosti o prodloužení zaměstnanecké karty žalobkyni vyslechnout, tím spíše, že ta již byla k rozhodným okolnostem slyšena dne 27. 11. 2023 v řízení vedeném o zrušení její zaměstnanecké karty a v nyní posuzovaném správním řízení nezaznělo nic, co by vyvolalo potřebu jejího dalšího výslechu. Žalobkyně se mohla ke všem podkladům a k věci samé v tomto správním řízení vyjádřit, což také učinila.

21. Konečně důvodná není ani námitka, že správní orgány byly podle § 53 odst. 3 správního řádu vázány závěrem z řízení vedeném o zrušení zaměstnanecké karty žalobkyně, že se žalobkyně nelegální práce nedopustila. Žádný takový závěr totiž v tomto řízení učiněn nebyl, jak správně podotýká žalovaná. Z uvědomění žalobkyně o zastavení tohoto řízení ze dne 2. 2. 2024 jasně vyplývá, že toto řízení nebylo zastaveno podle § 66 odst. 2 správního řádu, tedy nikoliv na základě meritorního přezkumu. Takové usnesení se pouze poznamenává do spisu. Správní orgány srozumitelně a logicky vysvětlily, že tak bylo učiněno proto, že k 29. 1. 2024 skončila platnost předmětné zaměstnanecké karty, a tudíž již nebylo co (případně) rušit. Správní orgány tedy v tomto řízení nevyslovily žádný závazný a nezpochybnitelný závěr ohledně toho, zda se žalobkyně dopustila či nedopustila nelegální práce.

Závěr a náklady řízení

22. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že uplatněné žalobní body neshledal důvodnými. Protože současně nezjistil žádnou vadu, k níž by byl povinen přihlídnout i bez uplatněné námitky, žalobu zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
23. O nákladech řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť nebyla procesně úspěšná. Procesně úspěšné žalované žádné náklady nad rámec její běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 27. srpna 2024

Karel Ulík, v. r.
samosoudce